

Doble majoria independentista

«L'Estat fracassa per segon cop consecutiu i no aconsegueix derrotar l'independentisme. Salvador Illa empitjora els resultats d'Inés Arrimades i Aragonès es guanya a pols la presidència»

El titular de la nit electoral és inequívoc: majoria absoluta independentista en escons i en vots. L'Estat veu com l'operació muntada per foragitar l'independentisme de les institucions catalanes torna a fracassar. Majoria més àmplia al Parlament i el somni humit dels més de 50% de vots emesos, realitzat.

Salvador Illa havia assumit el paper de líder de l'unionisme a Catalunya com ho va fer Arrimades el 2017, amb tot l'aparell mediàtic, judicial i polític de l'Estat a favor seu. Tanmateix, el socialista empitjora els resultats de la líder de Ciutadans. Guanya per un estret marge de vots i amb prou feines empata en escons. L'eufòria d'Arrimades el 2017 contrasta amb l'aparició freda d'Illa després d'Iceta.

L'eix nacional bascula clarament cap a l'independentisme, que ja pot explicar a tort i a dret que no només ha guanyat totes les eleccions des de 2015 de forma consecutiva, sinó que ha superat la xifra màgica del 50% dels vots. L'independentisme és majoria a Catalunya i això és incontestable des del punt de vista democràtic.

L'eix social, per la seva banda, s'inclina clarament cap a l'esquerra. El 2017, el bloc de partits de dreta sumaven 40 diputats. Avui sumen 22. És cert que molts vots de la dreta han anat al PSC, però la fotografia política catalana mostra que el partit polític més gran d'Espanya, el PP, és irrellevant i marginal a Catalunya.

L'apunt destacat del 14-F és, naturalment, per Ciutadans, que ha patit una autèntica massacre electoral. L'estampa de Carrizosa amb Arrimades plorant per la incomprensió de l'electoral cap al seu sacrifici patriòtic. Justícia poètica.

Els resultats del bloc independentista atorguen de manera inequívoca la presidència a Esquerra Republicana, així com els de 2017 van fer-ho a Junts per Catalunya. Junts va perdre ahir una oportunitat d'or per aclarir el panorama, allunyar fantasmes i accelerar la formació d'un nou govern, si hagués expressat de forma clara la seva voluntat d'investir Pere Aragonès.

El PSOE començarà a operar avui mateix per seduir ERC per bastir una alternativa d'esquerres que Albiach gairebé va pidolar ahir, sense cap autocrítica pel fracàs sense excuses dels comuns. Els socialistes també intentaràn convèncer Junts per reeditar el pacte de la Diputació de Barcelona. En ambdós casos, les possibilitats són mínimes, però com més trigui l'independentisme a arribar a un acord per investir Aragonès, més difícils seran els acords i més dur el futur pròxim del país, que necessita un govern estable com més aviat millor.